

จดหมายจากผู้บริหาร

"ต่อให้วิกฤติอะไรจะมา ผมก็รับมือได้... ก็ผมมีลูกหลายคนนี่ครับ"

ไม่นานมานี้ผมแวะไปที่โรงเรียนคาทอลิกแห่งหนึ่งซึ่งมีเด็ก ๆ ของมูลนิธิฯ เรียนอยู่ในระดับประถมศึกษา และคุณครูใหญ่ได้พาผมไปเยี่ยมห้องเรียนของเด็กชายอัม ขณะที่เรายืนอยู่ที่หน้าห้องเรียน มีเด็กคนหนึ่งโน้มน้าวเรียนดังกล่าวเดินเข้ามาหาผมและสร้างความอัดอั้นใจแก่ผมอย่างยิ่ง ด้วยการพูดกล่าวหาด้วยเสียงดังเกี่ยวกับสารพัดพฤติกรรมของเด็กชายอัม "อัมนะครับ เกเร ชอบโกหก แล้วยชอบแกล้งเพื่อนผู้หญิงด้วย.." จากนั้นเด็กชายอัมผู้ถูกกล่าวหาเพียงแต่มองหน้าผมและยิ้มเต็มทีจนตาคือเสียวว่าภาควิชาการมีใจกับพฤติกรรมของตนเสียเหลือเกิน อัมเดินไปรอบ ๆ ตัวผม ยิ้มแยมอย่างมีความสุขและไม่สนใจแม้แต่น้อยที่จะแก้ต่างหรือปกป้องตนเองจากข้อกล่าวหาต่าง ๆ ณ วินาทีนั้น คำกล่าวอันชาญฉลาดที่มีผู้กล่าวไว้ดังข้างต้นก็ปรากฏขึ้นในสมองของผม.. ทำให้คิดว่าผมควรทำให้สบาย และยิ้มให้บ่อยเข้าไว้เมื่อมีเสียงต่อว่า เกี่ยวกับเด็ก ๆ ของผมหรือตัวผมเอง ผมน่าจะจะได้เรียนรู้จากเด็กชายอัมว่า หากเราได้พยายามอย่างเต็มที่แล้ว ที่เหลือก็ไม่มีอะไรจะทำได้มากไปกว่าการยิ้ม

บาทหลวงวิระ ฝั่งรักษ์
ผู้อำนวยการมูลนิธิสงเคราะห์เด็ก พัทยา

มูลนิธิเอช.เอช.เอ็น เพื่อเด็กไทย ได้จัดแข่งฟุตบอลการกุศล ณ สนามฟุตบอลภายในมูลนิธิสงเคราะห์เด็ก พัทยา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการออกกำลังกาย และความสามัคคีของสมาชิกในชุมชน รวมถึงการระดมทุนสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กกำพร้าด้วย โดยมี มร.เกอร์ริท นิเฮาส์ เจ้าของ ไทยการ์ดเดน รีสอร์ท พัทยา และ มร.เรนเนอร์ คาลมุนด์ อดีตผู้จัดการทีมเบเยอร์ เลเวอร์คูเซิน และเพื่อน ๆ ชาวเยอรมันให้การสนับสนุนการแข่งขันในครั้งนี้

โรงเรียนอนุบาลโสตพัฒนาได้จัดพิธีมอบวุฒิบัตรแก่นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาในระดับชั้นอนุบาล 3 เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2552 โดยมีคุณพ่อวิระ ฝั่งรักษ์ ให้เกียรติเป็นประธาน ทำให้เด็ก ๆ หุ่นวุกที่สำเร็จการศึกษามีความปลาบปลื้มใจเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะในปีนี้มีผู้ปกครองมาร่วมงานและแสดงความยินดีกับบุตรหลานกันอย่างพร้อมหน้าพร้อมตา นอกจากนี้ เด็กอนุบาล 1-3 ที่มีผลการเรียนดีเด่นยังได้รับวุฒิบัตรด้วย เมื่อสิ้นสุดพิธี ผู้ร่วมงานทุกท่านได้รับประทานอาหารร่วมกัน ก่อนที่เด็ก ๆ ที่สำเร็จการศึกษาระดับอนุบาลเพื่อน ๆ ที่ยังเรียนอยู่และคุณครู ด้วยภาษาเมื่อ

คุณครูและเจ้าหน้าที่ได้นำเด็ก ๆ ไปเข้า "ค่ายสร้างเสริมทักษะการใช้ชีวิตกลุ่ม" โดยมีเด็กกำพร้าในวัยต่าง ๆ เข้าร่วมจำนวน 50 คน เป็นโอกาสเสริมสร้างความรัก ความห่วงใย การให้อภัย ความสามัคคี ความอดทนอดกลั้น ความเสียสละ และเรียนรู้การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันของเด็ก ๆ ผ่านทางกิจกรรมการผจญภัย รวมถึงทักษะพื้นฐานต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น การทำอาหารรับประทานเอง ขอขอบคุณวิทยากรทุกท่าน และคณะเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลเขาไม้แก้วเป็นอย่างสูง

เมื่อวันที่ 7 พ.ค. 52 ชิสเตอร์ มารีโอ พัฒนา นาวารัตน์ คณะรักกางเขนแห่งจันทบุรี ได้มาเป็นวิทยากรให้กับเด็ก ๆ ของมูลนิธิสงเคราะห์เด็ก พัทยา ในช่วงปิดภาคเรียนฤดูร้อน โดยได้มาสาธิตการทำข้าวปั้นในแบบญี่ปุ่น หรือที่เรียกกันว่า "ซูชิ" นั่นเอง เด็ก ๆ และคณะครูได้ให้ความสนใจเป็นอย่างดีนี่ก็ถือว่าเป็นกิจกรรมดี ๆ ที่ช่วยให้เด็กได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์และเป็นการฝึกทักษะวิชาชีพที่ดี ขอขอบคุณในน้ำใจและความกรุณาอันเปี่ยมล้นของชิสเตอร์ด้วย หวังว่าในโอกาสต่อไปเด็ก ๆ จะได้เรียนรู้วิธีการทำอาหารตำรับใหม่ ๆ และนำเสนอใจกันคะ

บรรดาเด็กและบุคลากรภายในมูลนิธิสงเคราะห์เด็ก พัทยา ร่วมกันเฉลิมฉลองเทศกาลสงกรานต์และวันครอบครัวมูลนิธิฯ อย่างสนุกสนานและเป็นกันเอง เปี่ยมด้วยความชื่นชมยินดีกันทั่วหน้า เพื่ออนุรักษ์ไว้ซึ่งประเพณีวัฒนธรรมอันดีของไทย และมีชบวนกลองยาวหน้าคณะนางรำและผู้เข้าร่วมชบวนแต่งกายในชุดไทยและเสื้อผ้าลายดอกสีสันสดใส เมื่อประธานกล่าวให้โอวาทและเปิดพิธีอย่างเป็นทางการแล้ว มีการแสดงชุดรำวอยพรและเชิงกลองของเด็ก ๆ ต่อด้วยการรณรงค์ดำหัวโดยผู้สูงอายุและผู้ดูแลและแสดงความเคารพนับถือต่อผู้ใหญ่ ซึ่งผู้ใหญ่ตอบรับด้วยการผูกข้อมือผู้มาขอพรด้วยเส้นด้ายฝ้ายอันศักดิ์สิทธิ์ และการอำนวยความสะดวกให้พร จากนั้นจึงร่วมกันรับประทานอาหารไทย ๆ ในบรรยากาศครอบครัวที่อบอุ่น เรียบง่าย มีความหมาย สร้างความสุขสดชื่นและเป็นหนึ่งเดียวกัน ของผู้ร่วมงานทุกคนเป็นอย่างดี

โครงการเที่ยวประจำปีของมูลนิธิสงเคราะห์เด็ก พัทยา ในปีนี้ได้พาเด็ก ๆ วัยเรียนกว่า 80 ชีวิตไปเที่ยวพักผ่อนที่จังหวัดระยองและจันทบุรีเป็นเวลา 2 คืน 3 วัน เพื่อให้เด็ก ๆ ได้พักผ่อนกับธรรมชาติ และใช้ชีวิตกลุ่มนอกสถานที่ร่วมกัน พร้อมทั้งเปิดโลกทัศน์ให้กว้างไกล ด้วยการเยี่ยมชมแหล่งความรู้ที่สำคัญ ๆ อาทิ ศูนย์อนุรักษ์ป่าชายเลน อนุเสาวรีย์สุนทรภู่ ระยอง หาดเจ้าหลาว น้ำตกพริว ฯลฯ เด็ก ๆ ที่เลี้ยง ครูผู้ดูแล และผู้ใหญ่ต่างมีประสบการณ์ความสุข สนุกสนานและประทับใจพิเศษร่วมกันอีกครั้งหนึ่ง

การร่วมพิธีกรรมทางศาสนา ใน "วันวิสาขบูชา" วันสำคัญทางพุทธศาสนา คณะครูและบุคลากรของมูลนิธิสงเคราะห์เด็ก พัทยา ได้พาเด็ก ๆ ไปร่วมเวียนเทียน ฟังเทศน์ ทำสมาธิ รับประทานอาหาร และปลุกฝังคุณธรรม-จริยธรรมส่วนในวันบิณฑบาต ปีนี้ คุณครูเกษร และพี่ต้อม (สยาม) ของเด็ก ๆ ได้รับศีลล้างบาป เป็นสมาชิกใหม่ของชุมชนคริสตชนพัทยาย่างเต็มตัว การฉลอง "อีสเตอร์" จึงมีความหมายดีเป็นพิเศษ

ข้อความจากระดโรงเรียน

ตอนที่ 3 : ถึงร้องเพลงไม่ไพเราะ แต่ทำไมทุกคนก็ชอบฟัง ?

สวัสดีครับ ท่านผู้อ่านที่ยังติดตามคอลัมน์ "ข้อความจากระดโรงเรียน" ของ Pattaya Gazette มาโดยตลอด ผมหวังว่าท่านจะกรุณาติดตามตลอดไปนะครับ

ช่วงที่ผ่านมาโรงเรียนของเรา จัดหนึ่งสนิทมาเดือนเศษแล้วละครับ เพราะว่าเด็ก ๆ ยังปิดเทอมอยู่.. เมื่อเด็กอยู่บ้านหลายคนพร้อม ๆ กัน ความไกลห่างวุ่นวายก็มีบ้างเป็นธรรมดา และผมคิดว่ามันเป็นธรรมชาติความน่ารักของเด็ก ๆ ด้วยซ้ำ ที่จะเป็นอย่างนั้น

ขณะเดียวกัน บางวันก็มีแขกกลุ่มใหญ่บ้าง เล็กบ้าง นำของมาบริจาคหรือมาก็มาเยี่ยมให้กำลังใจเด็ก ๆ กำพร้าที่บ้านของเรา ซึ่งคิดว่าพวกเขาเหล่านี้มาช่วยเติมเต็มส่วนที่เด็ก ๆ ยังขาดอยู่ ได้เป็นอย่างดี

วันหนึ่งในต้นเดือนเมษายน จู่ ๆ ผมก็ได้ยินเสียงเด็กผู้ชายร้องเพลงจากบริเวณหน้าบ้าน ซึ่งฟังแล้ว หากเป็นเพลงก็ไม่เข้าทำนอง คร่อมคีย์ เหมือนกับท่องสลับกับบ่นเนื้อเพลง ว่ามันเถอะ ไม่ไพเราะเอาเสียเลย ผมเลยแวะเข้าไปดู ก็เห็นเด็กชายหุ หรือ "พี่แมน" ตามที่เจ้าของชื่อชอบให้พวกเราเรียกซึ่งเป็นเด็กพิเศษที่มีพัฒนาการช้า กำลังยืนร้องเพลงอยู่ตรงกลางวง รอบข้างเขาถูกล้อมด้วยแขกผู้มาเยือน ผมเห็นทุกคนพยายามปรบมือให้เขาจังหวะของเพลงต้นฉบับ คล้ายกับว่าเป็นการส่งชื่อบอกผู้ร้องว่าจังหวะผิด แต่พี่แมนของเราไม่สนใจใด ๆ ทั้งสิ้น เมโลดี้ก็สูง ๆ ต่ำ ๆ เหมือนเดิม จนทุกคนต้องเปลี่ยนจังหวะการปรบมือใหม่ ให้เข้ากับจังหวะและทำนองที่พี่แมนคิดขึ้นเอง ทำให้ใบหน้าของแขกทุกคนเบือนรอยยิ้ม บางคนก็อดหัวเราะไม่ได้ สร้างความประทับใจ ความสนุกสนานเป็นอย่างยิ่ง พอจบเพลงทุกคนก็ปรบมือพร้อมตะโกนว่า เอออีก เอออีก... จนต้องมิเพลงที่ 2 ที่ 3 ... ต่อไป โดยที่ไม่มีใครรู้สึกเบื่อ หรือคิดว่าร้องไม่เข้าจังหวะเลยแม้แต่คนเดียว เพราะทุกคนรู้ว่าเกิดจากความใส่ใจของพี่แมนนั่นเอง พี่แมนเลยกลายเป็นขวัญใจของแขกที่มาเยี่ยมบ้านทุก ๆ ครั้ง

ผมก็เป็นอีกคนหนึ่งที่เกิดความประทับใจเมื่อได้ฟังพี่แมนร้องเพลง ผมว่า "ในความเป็นเด็กพิเศษ (พัฒนาการช้า) มันก็มีอะไรที่พิเศษ ซ่อนอยู่" สิ่งพี่แมนทำ อาจจะเป็นการแสดงออกถึง "การขอบคุณ" แทนคำว่า "ขอบคุณ" ต่อแขกทุก ๆ คนที่มีน้ำใจมาเยี่ยมก็ได้

เราทุกคนในบ้านเด็กกำพร้าแห่งนี้ ต้องขอบคุณในความเป็นเด็กพิเศษของพี่แมนด้วยเหมือนกัน ที่ทำให้ทุกคนที่อยู่รอบข้างมีความสุข ทำให้ผมได้คำตอบแล้วว่า "ถึงร้องเพลงไม่ไพเราะ แต่ทำไมทุกคนก็ชอบฟัง"

ด้วยความเคารพรัก
บรรณาธิการ